

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecătorii – Anatolie Țurcan, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Jornea Ion și inculpatul Șalari Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Șalari Radu XXXX,

născut la xxxx, originar și domiciliat în s. Xxxx, r-nul Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 05 iunie 2015 – până la 02 martie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 23 martie 2016 – până la 05 mai 2016, de la 06 februarie 2017 – până la 23 noiembrie 2017 (instanța de apel)*
- 3. de la 19 iulie 2016 – până la 13 decembrie 2016, de la 19 ianuarie 2018 – până la 21 martie 2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 02 martie 2016, Șalari Radu a fost condamnat în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 18 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost admisă în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Xxxx privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

S-a dispus încasarea prejudiciului moral de la inculpat în beneficiul lui Xxxx suma de xxxx lei, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Șalari

Radu la 04 ianuarie 2015, aproximativ la ora 07⁰⁰, aflându-se în celula nr.6 a Secției psihoneurologie din cadrul Penitenciarului nr.16 – Pruncul, din str. Xxxx, mun. Xxxx, unde era deținut împreună cu condamnații Jornea Ion și Podrușneac Ion, având scopul vătămării corporale și acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, admitând în mod conștient survenirea acestora, s-a apropiat de condamnatul Jornea I. și i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 856/D din 22.04.2015, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Chiriac C. în numele părții vătămate Jornea I., inculpatul și avocatul acestuia Guțan M., care au solicitat:

- avocatul Chiriac C. în numele părții vătămate, care a solicitat casarea sentinței în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate. A indicat că instanța urma să încaseze prejudiciul cauzat victimei în sumă de xxxx euro, conform cursului valutar al BNM în ziua în care a fost depusă cererea de concretizare a acțiunii civile, ceea ce constituie suma de xxxx lei.

Inculpatul nu a acordat ajutor material părții vătămate, însă acesta până în prezent urmează tratament pentru îmbunătățirea sănătății sale, are nevoie de alimentare specială, care este procurată de către familia acestuia, consumând până în prezent produse alimentare în sumă totală de xxxx lei.

- inculpatul, care a solicitat casarea sentinței, pe motiv că examinarea cauzei a avut loc în lipsa sa, fiind astfel încălcat dreptul la un proces echitabil.

Îndepărtându-l pe inculpat din sala de judecată, instanța a încălcat dreptul acestuia de a prezenta probe în apărarea sa.

Totodată a indicat că în mod eronat a fost admis ca probă raportul de expertiză medico-legală nr.856/D din 22 aprilie 2015, deoarece partea vătămată Jornea I. avea posibilitatea singur să-și cauzeze leziunile corporale.

La fel, din declarațiile martorului Donos E. rezultă că, la 04 ianuarie 2015, vizitându-l pe Ion Jornea, nu a observat la ultimul careva leziuni, iar când a fost întrebat dacă nu a suferit careva leziuni sau dacă nu a fost bătut, acesta a răspuns că nu a fost lovit și nu are careva leziuni corporale.

În cadrul ședinței de judecată nu au fost audiați toți martorii apărării, care dețineau informație dacă victima avea leziuni corporale.

Mai mult, judecătorul Gh. Pavliuc, după îndepărtarea lui din sala de judecată nu era în drept să continue examinarea cauzei, din motiv că judecătorul personal a scris două plângeri împotriva inculpatului pe faptul căroră au fost pornite cauze penale, ceea ce ar însemna că judecătorul nu a fost independent la examinarea cauzei respective;

- avocatul Guțan M. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond a respins ca nefondate motivele invocate de către apărătorul inculpatului, expuse atât în cadrul dezbaterilor judiciare, cât și în susținerile verbale anexate la dosar, luând în considerație doar poziția acuzării. În cauza dată, lipsesc probe incontestabile care să confirme vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar organul de urmărire penală nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei.

Este ilegală și neîntemeiată încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 privind respingerea declarației de abținere a judecătorului Gh. Pavliuc, de la judecarea cauzei, ca neîntemeiată, având în vedere că însuși Radu Șalari a solicitat de nenumărate ori recuzarea judecătorului Ghenadie Pavliuc din motivul încălcării grave a drepturilor sale la apărare, de a adresa întrebări martorilor, dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CțEDO și care nu este competent să examineze cauza în care Radu Șalari are calitatea procesuală de inculpat, din motivul că între ei există un conflict, iar judecătorul are calitatea procesuală de parte vătămată în alte două cauze penale. În cadrul examinării cauzei penale inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, asigurarea dreptului la apărare, prezumția nevinovăției, accesul liber la justiție, principiul contradictorialității în procesul penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept care demonstrează vinovăția lui Șalari R. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal.

Totodată, aceasta a respins argumentele avocatului inculpatului precum că nu au fost administrate probe care ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, deoarece toate probele cercetate, în

coroborare dovedesc faptul, că Șalari R. a săvârșit infracțiunea incriminată.

În acest sens, fiind reținută ca corectă aprecierea critică dată de către prima instanță declarațiilor inculpatului, care reprezintă o metodă de apărare și nu coroborează cu raportul de expertiză medico-legală nr. 856/D din 22 aprilie 2015, declarațiile părții vătămate, a martorilor David I., Lungu N. și Talpă M., iar careva probe care ar confirma faptul că partea vătămată ar fi fost atacată de altcineva nu au fost prezentate.

La fel, instanța de apel a menționat că, chiar dacă martorii Berezoi E., Donos E., David I., Talpă M. și Lungu N., nu au văzut momentul aplicării loviturilor părții vătămate, nu rezultă că infracțiunea nu a avut loc, de vreme ce fapta infracțională s-a produs în interiorul celulei unde erau deținuți doar condamnații, astfel că s-a confirmat că în momentul conflictului și nemijlocit după prima ceartă între Radu Șalari și Ion Jornea, în celulă au intrat gardienii Emil Donos și Iurie David, care au văzut consecințele acțiunilor inculpatului.

Faptul că partea vătămată și-a dus de unul singur lucrurile în altă cameră nu denotă lipsa fracturii, fiindcă nu înseamnă că ultimul avea de transportat neapărat lucruri grele, nefiind clar care anume lucruri au fost duse de către Ion Jornea din celula unde era deținut cu Șalari R. și cu care mână a transportat lucrurile în altă celulă.

Referitor la argumentele inculpatului și avocatului, precum că lui Șalari R. i-a fost încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, instanța de apel a indicat că, din materialele cauzei rezultă că, în cadrul ședinței de judecată din 15 decembrie 2015, inculpatul a avut un comportament inadecvat, manifestat prin: atitudine cinică și deosebită, care a încălcat grosolan ordinea publică și a manifestat lipsă de respect față de judecată prin tulburarea ordinii în ședința de judecată, precum și pentru săvârșirea unor fapte care denotă desconsiderare vădită față de judecată, ținând cont de injuriile și amenințările adresate completului de judecată, participanților la proces, apreciindu-se astfel ca fapte prevăzute de Codul penal și ca abatere gravă de la ordinea stabilită de legea procesuală penală, iar în scopul asigurării bunei funcționări a instanței judecătorești și securității participanților la proces, dar și menținerii ordinii și solemnității ședinței de judecată, în conformitate cu prevederile art. art. 333, 334 alin. (1), (2), 342 Cod de procedură penală, instanța de fond corect a dispus îndepărtarea inculpatului Radu Șalari din sala de judecată pe parcursul judecării cauzei penale, cu continuarea procesului penal în lipsa inculpatului, iar sentința a fost adusă la cunoștință

inculpatului.

Cât privește argumentul avocatului în numele părții vătămate privind casarea sentinței în latura civilă, instanța de apel a reținut prevederile art. 219 Cod de procedură penală, art. 1422, 1423 Cod civil, precum și ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite, starea financiară a inculpatului, faptul că recompensa bănească este doar unul din componentele menite să aducă satisfacție morală pentru suferințele cauzate, a considerat că suma de xxxx lei încasată de instanța de fond, este echitabilă și suficientă pentru a aduce satisfacție morală părții vătămate, iar suma solicitată de xxxx lei, a fost consideră exagerată în raport cu toate circumstanțele cauzei.

Privind recuperarea prejudiciului material și a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a admis în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța civilă, deoarece urmează a se delimita care sume urmează a fi încasate, fiind necesară administrarea de probe suplimentare.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul și avocatul acestuia Guțan M., care au solicitat:

- inculpatul, casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată. A indicat că la examinarea cauzei au fost încălcate prevederile art. 6 CȚEDO, art. art. 8 alin. (1), (2), 19 alin. (3), 22, 33 alin. (2) pct. 2), 66 pct. 16), 17), 18), 22), 23), 25), 31), 33), 87, 88, 99 alin. (1), (2), 100 alin. (1), (4), 186, 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiindu-i astfel încălcat dreptul la apărare, la un proces echitabil, de a prezenta probe, de a solicita audierea martorilor, expertului, specialistului și de a le adresa întrebări.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată de către judecătorul Pavliuc Gh. care are calitate procesuală de parte vătămată pe alte cauze penale, iar la solicitarea sa și avocatului ca cauza să fie transmisă altui judecător, a fost refuzat.

Instanțele judecătorești nu s-au expus referitor la declarațiile părții vătămate care sunt contradictorii.

Astfel, el nu a comis infracțiunea incriminată, iar partea vătămată avea posibilitatea singur să își provoace leziunile corporale.

- avocatul Guțan M. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta

inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În cadrul procesului penal inculpatului i-a fost violat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CțEDO, precum și dreptul la interogarea martorilor, la dublul grad de jurisdicție, principiul prezumției nevinovăției, or, instanța de apel neîntemeiat a refuzat solicitarea inculpatului în ședința de judecată de a fi interogați martorii și un specialist în domeniul medicinei, luând în considerație că acesta nu a participat la examinarea cauzei penale în prima instanță, și-a bazat decizia exclusiv pe rezultatele și procedurile petrecute în prima instanță, fără a examina direct și nemijlocit probele administrate la cauză.

La materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma vinovăția inculpatului, iar instanțele nu au cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei.

Consideră, că dacă partea vătămată avea fracturată 1/3 distală a osului ulnar drept, el nu era în stare să-și strângă și să ducă de unul singur, cu mâna dreaptă, lucrurile sale.

Totodată, inculpatul nu avea posibilitatea să lovească victima cu pumnii, deoarece a avut o intervenție chirurgicală la mâna dreaptă, fiind cu mâna dreaptă bandajată, iar instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că intervenția chirurgicală a avut loc la 30 decembrie 2014, iar dacă inculpatul avea să-l lovească pe Jornea Ion, puteau să se observe pe pansament urme de sânge sau medicul avea să constate leziunile apărute în circumstanțele expuse, precum și însuși inculpatul era să solicite ajutor medical, iar colaboratorii penitenciarului aveau să observe careva leziuni la mâna dreaptă a inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că prima instanță a încălcat dreptul inculpatului de a participa efectiv la desfășurarea procesului penal prevăzut de art. 6 CțEDO, nefiind audiat în ședința de judecată, mai mult că, avocatul acestuia Guțan M., în ședința de judecată a solicitat audierea inculpatului pentru a nu încălca dreptul acestuia la un proces echitabil și principiul contradictorialității, însă instanța a refuzat demersul din motiv că Șalari R. a fost îndepărtat din sala de judecată până la pronunțarea sentinței.

Totodată, de către instanța de apel neîntemeiat au fost respinse demersurile inculpatului Șalari R. privind audierea martorului Bodușneag I. și a unui specialist traumatolog, odată ce inculpatul nu a participat la examinarea cauzei în prima instanță, fiind astfel încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, dreptul acuzatului de a solicita audierea martorilor acuzării și de a obține citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării, astfel, din care motiv decizia contestată urmează a fi casată total.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, a fost respins apelul avocatului în numele părții vătămate, admise apelurile inculpatului și avocatului acestuia, casată sentința contestată inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Șalari Radu a fost condamnat în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art. 34, 82 Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, drept recompensă pentru încălcarea dreptului inculpatului, pedeapsa aplicată a fost redusă, stabilindu-i pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 16 ani 6 luni închisoare.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă parțial, încasându-se de la inculpat în beneficiul lui Jornea I. prejudiciul moral în sumă de xxx lei, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

9. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Șalari R.. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța a conchis că nu poate fi reținut argumentul avocatului precum că lipsesc probe incontestabile care ar demonstra vinovăția inculpatului or, în speță s-a constatat cu certitudine că inculpatul, având scopul vătămării integrității corporale și acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul

prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, admitând în mod conștient survenirea acestora, i-a aplicat condamnatului Jornea I. mai multe lovituri cu pumnul în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății.

Totodată, a fost respins ca nefondat, temeiul indicat de inculpat, precum că martorul Donos E., în urma examinării lui Jornea I. nu a stabilit careva leziuni corporale pe brațul drept al pătimitului, or, pentru a constata existența unei fracturi este necesară efectuarea de investigații suplimentare și efectuarea unei radiograme, care și a fost dispusă ulterior.

Prin urmare, instanța a conchis că declarațiile martorilor Berezeni O., Donos E., David I., Talpă M. și Lungu N., care deși nu au văzut momentul aplicării loviturilor față de partea vătămată Jornea, confirmă indirect comiterea infracțiunii anume de către inculpat, fapt confirmat de către partea vătămată, or, fapta infracțională s-a produs în interiorul celulei unde se dețineau doar condamnații, astfel că s-a adevărit că în momentul conflictului și nemijlocit după prima ceartă între Șalari R. și Jornea I., în celulă au intrat gardienii Donos E. și David I., care au văzut consecințele acțiunilor inculpatului.

La fel, a considerat că nu pot fi reținute argumentul avocatului inculpatului, precum că organul de urmărire penală nu a ridicat înregistrările video din data de 04.01.2015, din salonul nr. 6 a secției psihoneurologie a Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, or, la caz lipsesc careva date ce ar confirma că celulele în care erau deținuți condamnații sunt dotate cu camere de luat vederi, aceasta fiind contrară prevederilor legislației în vigoare.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel ține cont de scopul pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de rolul inculpatului în comiterea infracțiunii, de personalitatea celui vinovat, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, astfel ca prin prisma art. 34 alin.(3) CP, inculpatul se află în prezența recidivei deosebit de periculoase.

Astfel, ținând cont de circumstanțele nominalizate, instanța a conchis că corectarea și reeducare inculpatului este posibilă cu aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 4 ani, ținând cont de prevederile art. 34, 82 Cod penal.

Totodată, conform art. 385 alin. (4) CPP, pedeapsa inculpatului urmează a fi redusă cu 6 luni drept recompense pentru încălcările drepturilor

inculpatului la un proces echitabil în cadrul judecării cauzei în instanța de fond.

La fel, ținând cont că inculpatul a comis infracțiunea în perioada executării pedepsei stabilite în baza altei sentințe, executând doar în parte pedeapsa fixată, va stabili pedeapsa definitivă inculpatului în baza art. 85 Cod penal.

Referitor la apelul declarat de avocatul Chiriac C. în numele părții vătămate în latura civilă, instanța a menționat că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond partea vătămată Jornea I. a înaintat către inculpat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de xxxx lei, și prejudiciul moral în mărime de xxxx lei.

Astfel, instanța de apel a menționat că, în temeiul art. 1423 alin.(1) Cod civil, coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei.

Prin urmare, luând în considerație caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate victimei, de gradul de vinovăție al făptuitorului, de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate, instanța de apel a considerat raționat de a încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate xxxx lei în contul prejudiciului moral, considerând că suma solicitată de partea vătămată este una exagerată. În rest, cerința privind încasarea prejudiciului moral și material, a fost respinsă.

10. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recursuri ordinare partea vătămată și inculpatul, care au solicitat:

- partea vătămată Jornea I., care fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită repunerea în termen de recursului ordinar, menționând că a primit decizia instanței de apel la 21.01.2018 prin intermediul oficiului poștal, însă plicul care ar putea confirma data primirii a fost pierdut, dar în registrul de evidență a scrisorilor din Penitenciarul nr.2, or. Lipcani, este semnătura sa, care confirmă data primirii acesteia.

- inculpatul, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1)

pct.6), 14), 15), 16) CPP, solicită, casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Consideră că hotărârile judecătorești sunt ilegale, neîntemeiate și nemotivate. Instanțele judecătorești nu s-au pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate, bazându-și soluția pe aceleași probe din instanța de fond, fără a fi verificate din nou.

Astfel, la examinarea cauzei i-au fost încălcate drepturile garantate de Constituție prevăzute în art. 1, 4 alin.(1), (2), art.7, 16 alin.(1), (2), 20 alin.(1), (2), 21, 26, art. 6 CEDO, art.1, 2, 7 alin.(1), 8, 9, 10, 19, 20 alin.(1), (2), art. 66 alin.(1), (2), pct.15), 17), 18), 19), 30), 31),32), 87, 88, 99, 100-101 CPP, 414, 415 pct.(2¹) CPP, dreptul la apărare, la un proces echitabil, la un recurs efectiv, de a fi audiați martorii Podurșneac O., Ostafi A., Talpă M., Lungu N.

Totodată, declarațiile părții vătămate Jornea I. sunt contradictorii și formale, nu coincid una cu alta, precum și nici nu coloborează cu celelalte probe administrate.

A indicat că partea vătămată a relatat că a fost lovit de nenumărate ori, cu pumnii în diferite părți ale corpului, în urma cărora s-a ales cu fractura mâinii drepte, pierzând cunoștința și revenindu-și când deja gardienii erau în salon. Însă, de ce gardienii care au fost de față la acel moment nu au confirmat aceste declarații ale părții vătămate, precum și medicii care l-au examinat nu au depistat nici o leziune la el pe corp. Însă, la întrebarea dacă a fost maltratat de către cineva acesta a răspuns că nu.

Nu este de acord cu declarațiile victimei care a confirmat că îl cunoaște pe inculpat din Penitenciarul nr.2, Lipcani, deoarece el a prezentat răspunsul șefului penitenciarului, că el nu s-a deținut niciodată în această instituție.

La fel, a menționat că nu s-a luat în considerație comportamentul agresiv al părții vătămate în cadrul ședinței de judecată, din care motiv a fost înlăturat din ședința de judecată, precum și cele declarate de victimă nu au fost incluse în procesul-verbal al ședinței.

Nu au fost ridicate înregistrările video din salonul nr. 6, cât și de pe coridor, care erau montate la acel moment și sunt anexate la dosar, care sunt niște probe concrete la cauza data. La acest argument instanța de apel a motivat că salonul nu era montat cu camera video, atunci unde sunt documentele care le-a prezentat el în acest sens și anume răspunsul ofițerului de urmărire penală și declarațiile martorilor.

Consideră, că dacă partea vătămată avea fracturat osul, atunci el nu

putea să facă nici o mișcare, dar necătând la aceasta el și-a strâns lucrurile și le-a dus de unul singur în alt bloc.

Astfel, el se consideră nevinovat, deoarece nu a maltratat pe nimeni, nu a aplicat lovituri și nu are nici o atribuție cu fractura depistată la partea vătămată.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului că lui la acel moment i se făcuse intervenție chirurgicală, prezentând certificatul medical, prin urmare nicidecum nu putea comise infracțiunea imputată.

La fel, instanța nu s-a expus asupra faptului că cauza în prima instanță a fost examinată de judecătorul Pavliuc Gh., care are calitate de parte vătămată pe alte două cauze penale, astfel acesta nu putea examina cauza sa, fiind încălcate prevederile art.33 CPP

11. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Jornea I. și inculpatul Șalari R., solicitând inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiat cel al inculpatului, invocând că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar motivele date nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) CPP, iar cel al părții vătămate, ca fiind declarat peste termen.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de partea vătămată Jornea I.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca

tardiv.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 23 noiembrie 2017, în prezența participanților la proces: acuzatorului de stat, părții vătămate Jornea I. și avocatul acestuia Chiriac C., inculpatului Șalari R. și avocatului acestuia Conoval Ig., aceștia fiind anunțați că pronunțarea integrală a deciziei motivate va avea loc la 21 decembrie 2017, ora 14⁰⁰, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.166-187, vol.III).

Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, rezultă că decizia motivată a fost pronunțată la 21 decembrie 2017, iar părților și anume procurorului participant la judecarea cauzei, prin recipisa din aceeași data, i-a fost înmănată copia deciziei motivate (f.d.214, vol.III), însă, la data pronunțării deciziei integrale cunoscând despre acest fapt, nici partea vătămată Jornea I., sau avocatul acestuia Chiriac C. nu s-au prezentat.

Totodată, instanța la 28 decembrie 2017 a expediat copia deciziei motivate pentru informare în adresa tuturor participanților la proces, inclusiv părții vătămate Jornea I. și avocatului acestuia, respectându-se prevederile art. 338 alin. (4) Cod de procedură penală (f.d.215, vol.III).

Potrivit prevederilor art. 231 alin.(3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Tot aici, se reține că din informația parvenită de la Penitenciarul nr.2 – Lipcani (unde se deține partea vătămată Jornea I.) rezultă că copia deciziei motivate a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, i-a fost înmănată victimei contra semnătură la 17 ianuarie 2018, însă recursul ordinar declarat de partea vătămată Jornea I. a fost întocmit la 20 februarie 2018, expediat de la Oficiul Poștal la 23 februarie 2018, și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 26 februarie 2018 (f.d.241-242, vol.III), prin urmare, a fost declarat peste termenul de 30 de zile stabilit de lege.

În conformitate cu prevederile art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală,

în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de partea vătămată Jornea I., pe motiv că recursul a fost declarat peste termen.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de inculpatul Șalari R.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În susținerea argumentelor sale recurentul invocă temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 14), 15), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că:

- hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când *nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;*

- *Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă;*

- *instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză;*

- *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Astfel, motivele invocate de recurent nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Din conținutul recursurilor rezultă că inculpatul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției sale în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele

obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Șalari Radu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătând la faptul că, inculpatul vina nu și-a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția inculpatului pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Jornea I.*, care a explicat că în ziua când a fost lovit de inculpat, el se deținea în Penitenciarul nr.16-Pruncul, în celula data se aflau 3 persoane împreună cu el și anume, Șalari R. și Podușneac I. La ora 07⁰⁰ dimineața a fost lovit de către inculpat de câteva ori, de la lovitură căzând jos. A fost transferat în altă celulă și a fost etapat pentru efectuarea expertizei de 3 ori. Față de inculpat are pretenții atât materiale, cât și morale; - *declarațiile martorului Berezeni O.* care a declarat că cu condamnatul Jornea I. se cunoaște deoarece au fost vecini de celulă, când se dețineau în Penitenciarul nr.13, mun. Chișinău. Cu Jornea I. nu a avut problem, însă îl cunoaște ca fiind o persoană care tulbură liniștea permanent. A primit o scrisoare de la Jornea în care o ruga să depună declarații și în acest caz o să-și retragă plângerea împotriva lui Șalari R. Jornea I. era bătut zilnic în perioada septembrie-octombrie 2014; - *declarațiile martorului David I.*, care a relatat că atât pe Șalari R., cât și Jornea I.ii cunoaște în legătură cu serviciul fiind ofițer în Penitenciarul nr. 16-Pruncul. Incidentul din speță a avut loc dimineața într-o zi de sâmbătă spre duminică, aceasta fiind la data de 3 spre 4 ianuarie 2015. Jornea I. se afla într-o celulă cu Șalari R. Deșteptarea se efectua la ora 06⁰⁰, iar duminica la ora 07⁰⁰. În ziua data, Jornea I. s-a trezit mai devreme și a început să discute cu alți deținuți, făcând gălăgie, iar Șalari R. i-a făcut observație. A fost anunțat de către supraveghetori că în celula unde era deținut Jornea se aude gălăgie. Când a intrat în celulă Jornea era în picioare, și Șalari R. i-a comunicat că Jornea I. s-a trezit și vorbea cu glas tare cu ceilalți condamnați, făcând gălăgie, a treia persoană din celulă nu s-a implicat. Prin urmare, Șalari R. le-a spus că vrea să doarmă și nu este de acord ca Jornea să facă gălăgie și să-i trezească pe ceilalți. A ieșit din celulă, și după un timp iar au început să vorbească pe tonuri ridicate. S-au întors și au hotărât să-l plaseze pe Jornea în altă celulă. După ce l-au transferat, Jornea I. a solicitat să fie chemat medical de gardă. După examinare, medical a spus că nu sunt careva leziuni, Jornea nu s-a plâns că a fost lovit. În celula data, Jornea s-a aflat singur până seara. Seara a fost dus la radiografie; - *declarațiile martorului Donos E.* care a

comunicat că la data de 04.01.2015 se afla la serviciu, a fost chemat de ofițerul de serviciu, în celula unde se deținea Jornea I. Ultimul i-a spus că se simte rău, acuza dureri de cap și în regiunea brațului drept, careva leziuni vizibile la momentul controlului nu a depistat pe corpul acestuia. La întrebările sale dacă nu a fost bătut, Jornea I. i-a spus că nu, inclusiv și că nu i s-au cauzat careva leziuni și nici că ar fi căzut jos, astfel că temei pentru a fi întocmit un act de constatare a leziunilor corporale nu a fost efectuat. Ulterior, de la colegii de serviciu a aflat că la condamnatul Jornea I. în jurul orei 20⁰⁰, au fost depistate echimoze, ulterior la data de 05.01.2015, a fost depistată o fractură a brațului. A fost chemat de către cineva la inițiativa părții vătămate Jornea I., însă nu a efectuat radiografia. La data de 04.01.2015 pe corpul deținutului Jornea I. nu a depistat careva trauma; - *declarațiile martorului Lungu N.*, care a explicat că la data de 05.01.2015, când a venit la serviciu după zilele de odihnă, i s-a raportat că Jornea I. are o leziune la mână, atunci i s-a efectuat radiografia, în urma căruia s-a determinat fractura antebratului. După care, medicii chirurghi au aplicat pansament și ghips. Jornea I. careva explicații nu a dat despre faptul că a suferit trauma dată. Deținutul Jornea a fost internat cu modificări cerebrale, encefalopatie discirculatorie mixtă și tulburări de personalitate, faptul dat se explica prin comportamentul acestuia, care era agitat, neliniștit, diagnoza fiind stabilită de expertiza psihiatrico-legală; - *declarațiile martorului Talpă M.*, din care rezultă că la 04.01.2015, prezentându-se la serviciu a fost numit în calitate de ofițer de serviciu, iar la primirea condamnaților, careva obiecții majore nu a avut. De către ofițerul de serviciu care termina serviciu i s-a raportat situația că condamnatul Jornea I. a fost plasat în altă camera, deținându-se separate de ceilalți condamnați. Pe parcursul zilei nu au avut loc careva incidente, iar seara în jurul orei 23⁰⁰, Jornea I. a solicitat medicul, deoarece acuza careva dureri, însă în urma examinării de către medic au fost întocmite actele necesare. La conflictul dintre Șalari R. și Jornea I. nu a fost prezent, dar i s-a raportat că acest conflict a avut loc până la ora 08⁰⁰ dimineața. După examinare de către medic a fost întocmit un act privind constatarea leziunilor corporale, iar lui Jornea I. fiindu-i acordat ajutorul medical corespunzător. Pe parcursul zilei condamnatul a strigat de câteva ori, solicitând ajutor; precum și probele materiale: - *raportul de expertiză medico-legală nr. 231/D din 17.02.2015*, în rezultatul căruia la Jornea I. s-a constatat fractură spiral în 1/3 distală a osului

ulnar drept, care a fost produsă prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie; - raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr.856/D din 22.04.2015, care conține aceeași concluzie în privința lui Jornea I. și anume constatându-se vătămare corporală medie, inclusiv fiind relatat că condamnatul Șalari R. cu diagnosticul său, putea să provoace vătămarile depistate la Jornea I. Astfel, vătămarile corporale la Jornea I. nu puteau fi cauzate în rezultatul lovirii de sine stătătoare de către acesta cu mâinile de obiecte dur contondente, probe, pe care le-a apreatat în mod obiectiv, ce au confirmat vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal.

Cât privește argumentele inculpatului că acestuia i-au fost încălcate drepturile prevăzute de Constituția R. Moldova, dreptul la apărare, la un proces echitabil, la un recurs efectiv, dreptul de a fi audiați martorii Podrușneac I., Ostafi O., Talpă M. și Lungu A., instanța de recurs îl consideră neîntemeiat, care urmează a fi respins, deoarece nu are suport legal.

În acest sens, Colegiul reține că, potrivit dispoziției art. 24 alin. (2) și (3) CPP, instanța judecătorească nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Alin. (4) al aceleași norme prevede că, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 314 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată, la judecarea cauzei, creează părții acuzării și părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

În acest context Colegiul atestă că, conform art. 315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, partea civilă, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că la ședința de judecată în instanța

de apel din 13.06.2017, inculpatul Șalari R. a înaintat un demers de a fi audiați martorii Berezeni O., Podrușneac I., Donos E., David I., Lungu N., și Talpă M., din motiv că el nu a participat în instanța de fond la audierea acestor martori și față de ei are întrebări.

Instanța audiind părțile și ținând cont de opiniile acestora, a admis demersul inculpatului privind citarea suplimentară a martorilor nominalizați.

Astfel, la data de 12 octombrie 2017 și 23 noiembrie 2017 în cadrul ședinței instanței de apel au fost audiați martorii David I., Donos E. și Berezeni O., iar ceilalți – Podrușneac I. și Lungu N., necătând că au fost citați legal în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, unde avocatul insistând asupra audierii acestor martori, pentru a nu fi încălcat dreptul la apărare a inculpatului și instanța a considerat imposibilă continuarea examinării cauzei în absența martorilor dispunând citarea repetată a acestora.

Prin urmare, instanța, conformându-se prevederilor art. 370 Cod de procedură penală, a întreprins măsurile prevăzute de legea procesual-penală, care ar fi asigurat prezentarea martorului în instanța de judecată, iar în ședința din 23 noiembrie 2017, soluționând chestiunea cu privire la continuarea examinării cauzei în lipsa martorilor Podrușneac I. și Lungu N., care au fost citați legal, *toți participanții la proces au considerat posibilă examinarea cauzei în absența părților nominalizate* (f.d.185, vol.III).

Referitor la martorul Podrușneac I., care în ziua incidentului se deținea în aceeași celulă cu inculpatul și partea vătămată, respectiv fiind prezent la conflict, instanța reține că acesta a refuzat și s-a eschivat de a depune declarații pe tot parcursul procesului penal, iar în instanța de apel nu a fost posibil de a-i fi asigurată prezența acestuia, or, s-a stabilit, că Podrușneac I. deja nu se deține în penitenciar, din care considerente instanța de apel a exclus din probe declarațiile acestui martor. Mai mult ca atât, declarațiile martorului nominalizat în nici un mod nu poate influența asupra soluției adoptate.

La fel, Colegiul conchide că instanța de apel corect a reținut declarațiile martorilor Berezeni O., Donos E., Talpă M. și Lungu N., care deși nu au văzut momentul aplicării loviturilor în privința victimei Jornea I., confirmă indirect comiterea infracțiunii anume de către Șalari R., fapt relatat și confirmat de către partea vătămată, or, fapta infracțională s-a comis în interiorul celulei unde se dețineau doar condamnații, adevărindu-se că în momentul conflictului și nemijlocit după prima ceartă între Șalari R. și Jornea I., în celulă

au intrat gardienii Donos E. și David I., care au văzut consecințele acțiunilor lui Șalari R.

Referitor la afirmația inculpatului că dacă victima avea osul fracturat, acesta nu putea face nici o mișcare, însă el de unul singur și-a dus lucrurile în altă camera, ceea ce denotă lipsa fracturii, instanța ține să menționeze că aceasta nu înseamnă că Jornea I. a avut de transportat neapărat careva lucruri grele, fără a fi menționate, or, ultimul și-a dus careva lucruri personale, inclusiv nu s-a indicat cu care mână victima a transportat lucrurile sale în altă celulă.

Argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului că lui i s-a efectuat intervenție chirurgicală, din care considerente inculpatul nu putea comite infracțiunea imputată, Colegiul reține că instanța de apel corect a reținut în acest sens, concluzia raportului de expertiză medico-legală suplimentară nr. 856/D din 22 aprilie 2015, potrivit căreia la Jornea I. s-a constatat *„fractura spiralată în 1/3 distală a osului ulnar drept, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie. Condamnatul Șalari Radu cu diagnosticul său (înlăturarea oleogranulomului mâinii drepte) putea să provoace vătămarile depistate la Jornea I. Vătămarile corporale la Jornea I. nu puteau fi cauzate în urma lovirii de sine stătătoare de către acesta cu mâinele de obiecte dur contondente.*

Prin urmare, cele nominalizate de inculpat sunt declarative și inadmisibile, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor cauzei.

Totodată, în recursurile declarate de recurent acesta nu este de acord cu argumentarea instanței de apel ce ține de înregistrările video din salonul nr.6 al Secției psihoneurologie a Penitenciarului nr.16-Pruncul, considerând că instanța neîntemeiat a reținut faptul că lipsesc careva date ce ar confirma că celulele în care erau deținuți condamnații sunt dotate cu camere de luat vederi, deoarece acestea fiind contrare prevederilor legislației în vigoare, or, faptul că, în decizia contestată instanța a indicat cele nominalizate, această situație nu influențează esența soluției în cauză.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că, potrivit răspunsului administrației Penitenciarului nr. 16 - Pruncul nr. 2/1062 din 14 mai 2015, se confirmă că sistemul de supraveghere video montat în instituția penitenciară,

înregistrează evenimentele din instituție pe o perioadă de până la 30 zile, după care sistemul de supraveghere video, în mod automatizat distruge informația precedentă, pentru înregistrarea informației noi.

Din considerentul că în acea perioadă nu a fost solicitată salvarea informației video înregistrate, aceasta în mod automat, a fost nimicită.

Astfel, la dosar nu este prezentă nici o probă privind înregistrarea video din salonul nr. 6 al Secției psihoneurologie a Penitenciarului nr.16-Pruncul, după cum susține recurentul.

Cât privește afirmația inculpatului referitor la faptul că instanțele judecătorești urmau să aprecieze corespunzător declarațiile părții vătămate Jornea I. care sunt contradictorii și nu colaborează cu alte probe, instanța de recurs menționează că, instanțele de judecată la baza soluției de condamnare nu s-au axat doar pe declarațiile părții vătămate, ci pe cumulul de probe pertinente și concludente administrate în cauza penală, astfel probele acumulate dovedesc cu certitudine vina inculpatului Șalari R. în comiterea infracțiunii imputate.

Verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor cauzei și temeiului invocat de inculpat precum că, judecătorul Pavliuc Gh. care a examinat cauza în prima instanță, nu putea participa, deoarece are calitatea de parte vătămată pe alte două cauze penale, prin urmare fiind încălcate prevederile art. 33 Cod de procedură penală, Colegiul penal îl consideră ca neîntemeiat, menționând următoarele.

Instanța de recurs atestă că la examinarea cauzei în fond încălcări ale legislației procesual-penale, nu au fost comise, inclusiv au fost respectate prevederile art. 31 Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă că cauza penală în instanța de fond, în privința lui Șalari R. a fost repartizată judecătorului Pavliuc Gh.

Pe parcursul examinării cauzei penale nominalizate, din partea participanților la proces nu au fost înaintate recuzări judecătorului nominalizat.

Însă, în cadrul ședinței de judecată din 15 decembrie 2015, instanța a dispus îndepărtarea inculpatului Șalari R. din sala de judecată pe parcursul judecării cauzei, cu continuarea procesului penal în lipsa acestuia, reieșind din acțiunile, comportamentul și atitudinea cinică și deosebită a lui Șalari R., care a săvârșit faptele infracționale prevăzute de art. 287 alin.(1) și 349 alin.(1) Cod penal, iar extrasul din procesul-verbal al ședinței de judecată și o copie

de pe înregistrarea audio a ședinței a fost înmănată procurorului participant în ședința de judecată, în vederea întreprinderii acțiunilor și măsurilor prevăzute de lege.

Ulterior, la 18 decembrie 2015, în cursul judecării cauzei, Podrușneac I., deținut în Penitenciarul nr.4-Cricova, care a fost escortat în ședința de judecată în calitate de martor, a săvârșit fapta infracțională prevăzută de art. 313 Cod penal, la fel extrasul din procesul-verbal al ședinței de judecată și o copie de pe înregistrarea audio a ședinței a fost înmănată procurorului, în vederea întreprinderii acțiunilor și măsurilor prevăzute de lege.

Prin urmare, ținând cont de cele nominalizate, judecătorul Pavliuc Gh. a declarat abținere de la judecarea cauzei penale în privința lui Șalari R.

Astfel, instanța examinând cererea de abținere a judecătorului Pavliuc Gh. de la examinarea cauzei penale nominalizate, prin încheierea din 18.12.2015, a dispus respingerea cererii, ca neîntemeiată.

În acest sens, menționând că norma art. 335 Cod de procedură penală stabilește că dacă, în cursul judecării cauzei, se săvârșește o faptă prevăzută de Codul penal, judecătorul de instrucție sau, după caz, președintele ședinței constată această faptă, identifică făptuitorul ..., astfel, că prin sintagma dată, legiuitorul nu lasă la latitudinea președintelui ședinței de a constata sau nu fapta infracțională după bunul său plac, aceasta constituind mai mult o obligație pozitivă a instanței de judecată.

Totodată, instanța reține că, judecătorul are rolul diriguiitor în desfășurarea ședinței judecătorești și de cercetare judecătorească, or, potrivit alin.(4) art. 317 Cod de procedură penală, președintele ședinței de judecată asigură respectarea ordinii în ședința de judecată, înlăturând totul ce nu are legătură cu procesul de judecată. Președintele, verifică dacă participanții la proces își cunosc drepturile și obligațiile și le asigură exercitarea lor.

Reținând cele nominalizate, instanța corect a dispus respingerea declarației de abținere a judecătorului care a examinat cauza în fond.

Astfel, la examinarea cauzei în prima instanță, nu a fost încălcat principiu incompatibilității, prevăzut de art. 33 Cod de procedură penală, iar judecătorul Pavliuc Gh. a fost în drept de a examina cauza penală în privința lui Șalari R.

Colegiul penal constată, că motivele invocate sub acest aspect sunt declarative, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor cauzei, iar instanța de apel nu a stabilit încălcarea prezumției nevinovăției

inculpatului, vinovăția lui Șalari R. a fost dovedită într-un proces judiciar, inclusiv nu au fost încălcate și prevederile art. 6 CEDO și anume cauza penală fiind judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, în cadrul căruia i-a fost asigurat inculpatului toate garanțiile necesare apărării sale, fiind adoptată o hotărâre legală și întemeiată.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, pe motiv că este vădit neîntemeiate.

13. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Șalari Radu*, de partea vătămată Jornea Ion, ca declarat peste termen, iar cel de inculpatul Șalari Radu, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 martie 2018.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Ion Guzun